

for 1940-41 og ved tekstanmærkning i de følgende års tillægsbevillingslove bemyndigedes finansministeren til at yde Danmarks Nationalbank statens garanti, for så vidt angik de clearinger, betalingsaftaler og andre betalingsarrangementer, hvorom aftale med udlandet var eller måtte blive truffet.

Ved kroneopskrivningen den 22. januar 1942 konstaterede banken et valutakurstab i forbindelse med disse garantier på godt 124 mill. kr., der blev overtaget af staten og hensat på en reguleringskonto. Heraf blev i finansåret 1943-44 afskrevet 40 mill. kr. og i finansåret 1944-45 20 mill. kr.

Pr. 31. december 1945 overførtes i henhold til garantitilsagn afgivet med hjemmel i de ovennævnte bemyndigelser nationalbankens tyske tilgodehavender, godt 7 546 mill. kr., til reguleringskontoen, og efter forskellige reguleringer beløb kontoen sig pr. 31. marts 1946 til ca. 7 594 mill. kr.

I årene op til 1955 gennemførtes en række lovbestemte om anvendelse af statsindtægter til afskrivning på reguleringskontoen, jfr. bilag 2, og herved blev reguleringskontoen nedbragt til 2 928 mill. kr. pr. 31. marts 1959. Den gennemsnitlige årlige nedbringelse androg indtil udgangen af finansåret 1952-53 ca. 600 mill. kr., og har siden andraget ca. 60 mill. kr., jfr. bilag 3,

For den videre nedbringelse af reguleringskontoen vil særlig § 4 i lov nr. 235 af 27. maj 1950 og § 2, stk. 3, i lov nr. 209 af 7. juni 1952 om anvendelse af modværdien af de i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram modtagne gaveydelse være af betydning. Den samlede nedbringelse i henhold til disse bestemmelser vil andrage godt 400 mill. kr. med ca. 40 mill. kr. i de første år og derefter med aftagende beløb indtil samtlige Marshall-udlån er blevet tilbagebetalt omkring 1980. Endvidere vil der af hensættelserne i henhold til § 50, stk. 1, i lov nr. 43 af 14. marts 1955 om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, således som denne paragraf er ændret ved lov nr. 161 af 14. juni 1957 om ændring i lov om forbrugsbegrænsede foranstaltninger, jfr. § 29 i lov nr. 44 af 14. marts 1955 om forskellige forbrugsafgifter samt § 2 i lov nr. 113 af 12. april 1957 og § 2 i lov nr. 331 af 5. december 1958 om indløsning af visse sparebeviser, skulle afskrives på reguleringskontoen det beløb, som der ikke vil blive fundet anvendelse for ved indfrielse af sparebeviserne i perioden indtil 1971. Dette beløb kan anslås til en størrelsesorden af 100 mill. kr. Endelig har afgift af tipping, jfr. § 4 i lov nr. 265 af 14. juni 1951 om afgift af tipping, i de senere år medført en årlig nedskrivning af kontoen med ca. 5 mill. kr., jfr. bilag 4, der viser bevægelserne på reguleringskontoen i finansårene 1956-57, 1957-58

og 1958-59. Alt i alt kan man påregne, at reguleringskontoen i løbet af de næste 20 år efter de gældende lovbestemmelser vil blive nedbragt til ca. 2 300 mill. kr. for derefter kun at gå ned med ubetydelige beløb.

I årene fra 1942 til 1955 gennemførtes en række love indeholdende bestemmelser om hensættelse af statsindtægter på særlige konti i Danmarks Nationalbank, jfr. bilag 5, der endvidere viser bevægelserne på samtlige hensættelseskonti siden 1945.

De lovbestemte hensættelseskonti, hvis indestående kun må anvendes som specificeret i vedkommende lov, blev i nationalbankens regnskab alle posteret under hovedkontoen „Finansministeriets konti i henhold til særlige love“. De øvrige lovbestemte hensættelseskonti — hvoraf nu kun resterer kommissarii konto for konfiskation af tysk og japansk ejendom (§ 7, stk. 1 i lov nr. 132 af 30. marts 1946) — blev posteret under kontokurant passiver. Under hovedkontoen „Finansministeriets konti i henhold til særlige love“ er ligeledes posteret den ved lov nr. 85 af 31. marts 1953 oprettede produktivitetsfond, hvis midler kun må anvendes til de ved loven bestemte formål.

Pr. 31. oktober 1959 resterede 14 lovbestemte hensættelseskonti med et samlet indestående på 1 035,3 mill. kr., jfr. bilag 6.

Under hovedkontoen „Finansministeriets konti i henhold til særlige love“ er endelig i tidens løb uden særlig lovbestemmelse herom blevet oprettet en række andre hensættelseskonti, hvis indestående ikke er bundet til bestemte formål. Det samlede indestående på de ikke-lovbestemte hensættelseskonti udgjorde 90,6 mill. kr. pr. 31. oktober 1959. Det er resten af beløb, som blev hensat ved optagelsen af kreditter i USA og Sverige i 1945, og som har været benyttet i forbindelse med afdrag på disse kreditter. Når disse ikke-lovbestemte konti er blevet opretholdt, skyldes det, at man har villet afvente en samlet regulering af statens mellemværende med nationalbanken.

Finansministeriets løbende konto i Danmarks Nationalbank er en kontokurantkonto, der tjener som statens centrale kasserreserve, hvorover de sæsonbestemte udsving mellem statens indtægter og udgifter finansieres. Løbende konto kan både være i debet og kredit.

Til de enkelte paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Det er ikke angivet, hvor stor den påtænkte statsforskrivning skal være, men det er hensigten